

EĞİTİM SEN KARŞITLIĞINI DEMOKRASİYLE AŞMAK

EĞİTİM SEN Davası'ndaki ret ve direnme kararlarıyla, Ankara 2. İş Mahkemesi yargıcı Sayın Kudret Kurt'un yargımızın yüzünü ağartma çabasında bulunmuş yargıçlarımızdan biri olduğunu anlıyoruz.

Önümüzdeki sürecin özgürlük ve demokrasi savaşımalarında onun bu kararları önümüzü aydınlatacak yargı kararlarının ilkidir. Çünkü 7 Mayıs 2004 tarihinde Anayasa'nın 90. maddesine eklenen ve uluslararası antlaşmaların ulusal yasalardan üstün sayılmasını açıkça sağlayan hüküm, bilebildiğim kadarıyla ilk kez EĞİTİM SEN Davası'nda, bu iki kararla uygulama alanı bulmuştur.

Buna karşılık Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun EĞİTİM SEN'in kapatılması yönünde hem de oybirliğiyle karara varması yargıdaki ulusötesi açılımları engeller nitelikte bir eğilimdir kanımca. Sanırım önümüzdeki süreçte salt Türkiye'de ve yargı alanında değil, en gelişmiş ülkeler de içinde olmak üzere dünyanın her yerinde ve yaşamın her alanında küresel yaşamın önlenemez gelişimini önleme yönündeki direnişlere ve saptırmalara bol bol tanık olacağız. İçinde ulusalcı eğilimleri de taşıdığı için, sanırım bunun dünya çapındaki ilk örneği ulusalcı düşünüşten küreselci ve salt sınıfsalcı düşünüşe yönelişin nesnel

koşullarını oluşturma sürecinde bulunan Avrupa Birliği'ni tökezleten Fransa ve Hollanda referandumlarıdır.

AKP Hükümeti'nin zikzaklı gidişyle de Türkiye'de kör topal işleyen bir demokrasiden yetkin bir demokrasiye bu koşullarda nasıl ulaşılacaktır?

Özgürlükten, emekten, insanlıktan, bilimden, uygarlıktan yana düşünsel, moral değerleri; oy gücünün mekânı olan sivil toplum alanında egemen kılmakla... Çünkü siyasal erkin ve bütün kurumları ile devletin doğduğu yer, ulus devlet gereği bütünüyle ortadan kalkıncaya değin sivil toplum alanıdır. En sağdakinden en soldakine değin resmi olmayan bütün siyasal, toplumsal örgütler alanıdır o. EĞİTİM SEN'le, öteki bağlı sendikalarıyla KESK'i kapsar. Aynı biçimde KAMU-SEN'i, MEMUR-SEN'i, TÜRK-İŞ'i, DİSK'i, HAK-İŞ'i, AKP'yi, ANAP'ı, DYP'yi, CHP'yi, TKP'yi, ÖDP'yi, EMEP'i, TSİP'i, SHP'yi, FP'yi, BBP'yi, MHP'yi vb., TİSK'i, TOBB'u, TÜSİAD'ı vb.. kapsar bu alan. Bizdeki deyimiyile gönüllü kuruluşlardır bunlar.

Sivil toplum, ideolojik bir alandır. Başka bir deyişle herhangi bir insan kalabalığı değil, toplumun iyi-kötü düşünsel-moral(kültürel) varlığıdır. Bir başka anlamıyla ,bedensel/biyolojik varlıklarımız değil, bu varlıklarımızı belirli amaçlar için caddelere, alanlara taşıyan düşünsel ve ruhsal/tinsel varlıklarımızdır. Ekonomik uzlaşmazlıklar ve sınıf temelinde kültürel üstünlük yarışması yapılan yerdir. Nereden gelirse gelsin gözdağının, zor kullanımının, hiddet ve şiddetin asla olmaması gerekir sivil toplum alanında. Burjuva anlamda demokrasinin; bilimsel, en sağlıklı, en kapsamlı ve en işe yarayan ama en çok sabır, alın teri, göz nuru gerektiren tanımı böyledir aslında ve demokrasi en yetkin biçimde ancak bu tanıma dayanılarak açıklanabilir. Ama hiç unutulmamalıdır ki sivil toplum alanına ve bu alanın kurallarıyla çalışmayan herhangi bir kuruluşa, kişiye yönelik herhangi bir yönerge (direktif) ya da

saldırı bu alandaki her kuruluşun, her kişinin karşı çıkması gereken demokrasi ihlalidir. Öyleyse EĞİTİM SEN'in uğradığı bu hak ihlaline şu ya da bu biçimde karşı çıkmak ya da çıkmamak, her kişi ve tüzelkişinin demokrat olup olmadığının göstergesidir.

Kabul edelim ki bizden de kaynaklı nedenlerle sivil toplumdaki kültürel üstünlük yarışmasında hep yitiriyoruz. Çünkü şu ya da bu yöntemlerle sınıfsal kimlikleri karartılmış horlanan, ezilen yığınlar harakiri yaparcasına özgürlükle, demokrasiyle, bilimle barışık ve bağdaşık olmayan partilere oy veriyor.

Öyleyse çözüm, hiçbir yandan (cenahtan) kurtuluş beklemeden demokrasinin siyasal erkine gebe bir kamuoyu için sivil toplum alanındaki kültürel üstünlük yarışmasında emeğin, insanlığın, demokrat ve laik burjuvazinin kültür değerlerinin yengisini sağlamaktan geçiyor.

Bu ise aynı amaçta buluşan sivil toplum kuruluşlarının bu amaç uğruna birlikte savaşmalarıyla, bu savaşımın özneleri olması gereken dışımızdaki yığınları ve herkesi örgütsel anlamda kucaklamalarıyla, devinime geçmeye yeterli kültürel donanımına sahip kılmalarıyla olanaklıdır.

Doğaldır ki söz konusu sivil toplum kuruluşlarının bu bağlamda o zamana değin yapacakları ilk iş, kapatılmak istenen EĞİTİM SEN'in kapatılmasını, en yüksek sayı gücü desteğiyle önlemeye çalışmaktır.

Bir de şu var: Şimdiki ve gelecek iktidar ve muhalefet partileri başta olmak üzere bütün sivil toplum kuruluşları kendilerini 25-30 yıldan bu yana sürüp gelen bilgi ve iletişim teknolojilerinin dayattığı küresel yaşama uygun bir biçimde dönüştürme sürecine açılabilmelidirler.

EĞİTİM SEN belki bu yönde de küresel çapta bir sınıfsal destek için gereken girişimlerde bulunmuştur.

Belki onlar da kendi işkollarındaki sendikaları, en azından Avrupa çapında bu anlamda şu ya da bu biçimde devinime geçirebilirler.

Yaklaşık yüz elli bin üyesi bulunan EĞİTİM SEN'in kapatılması girişimine kuşkusuz ki demokrasi boyutuyla karşı çıkacağız ve çıkmıştır, daha da çıkılacaktır. Bu yazı da onun içindir.

BirGün, 12 Haziran 2005